

***În orice toamnă

Bragagiu

În orice toamnă, în Brumar
Din cer s-aud găște mai rar
Și frunze mai puține cad,
Iar rugurile ard și ard.

Este mai gol și mai pustiu.
În orice toamnă e târziu
Cum e o seară ce s-a stins,
Cum e o soartă care-a nins,

Cum e o iarnă-n început
Când s-a-nălbit cleiosul lut
Prinzându-se iar de picior
De simți cum morțile îl dor;

Și glasurile mute cum
Rămân în urmele din drum,
Și vremea în genunchi prin glugi
Înțese firele de rugi...

În orice toamnă, în Brumar
Plâng după stoluri ochii iar
Și geme cugetul incert
Că viața poate-i un deșert...
Victor Bragagiu
victorbragagiu.blogspot.com